

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 44Csp/78/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7221203039
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alžbeta Beňáková
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2023:7221203039.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II, sudkyňou JUDr. Alžbetou Beňákovou, v spore Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom A. XXXX/XX, XXX XX C., o zaplatenie 1.013,19 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Žalobca (spoločnosť Všeobecná úverová banka a.s., po zmene uznesením č.k. 44Csp/78/2021-134 zo dňa 8.3.2022 Intrum Slovakia, s.r.o.) sa žalobou doručenou súdu dňa 29.3.2021 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 1.013,19 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy 1.013,19 € od 28.8.2018 do zaplatenia a nahradil mu trovy konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 5.5.2016 uzatvoril so žalovaným zmluvu o pôžičke evid. č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 1.500,- €. Žalovaný mal pôžičku splácať v pravidelných 48 mesačných splátkach v sume 47,63 € a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 2.286,24 €. Do podania žaloby uhradil žalovaný sumu 1.096,82 €. Žalovaný porušil povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé splátky riadne a včas, preto ho žalobca vyzval dňa 27.6.2018 k úhrade dlžných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo, žalobca dňa 19.8.2018 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 22.8.2018. Žalovaný svoj dlh neuhradil. Žalobca v podanej žalobe sa okrem zaplatenia istiny 1.013,19 € domáha aj zaplatenia zákonných úrokov z omeškania.

3. Proti vydanému platobnému rozkazu č.k. 44Csp/78/2021-37 zo dňa 7.6.2021 podal žalovaný odpor a sťažnosť proti výroku o trovách konania, v ktorom sa opieral o skoršie právoplatné rozhodnutia slovenských súdov, ktoré v obdobnej veci rozhodli, že úver je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Úverovú sumu zaplatil, túto skutočnosť veriteľovi oznámil, voči zmluve podal odpor, na ktorý veriteľ nereagoval.

4. Uznesením č.k. 44Csp/78/2021- 47 zo dňa 11.8.2021 súd zrušil vydaný platobný rozkaz.

5. V doručenej replike žalobca uviedol, že zmluva bola riadne podpísaná oboma zmluvnými stranami, preto je platná. Zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, pričom žalovaný bol s parametrami zmluvy riadne oboznámený a tieto boli konkretizované v zmluvných podmienkach. Žalovaný bol riadne oboznámený s tým, akú istinu a aké príslušenstvo bude povinný platiť, teda zmluva

dostatočne obsahuje odplatu za poskytnutý úver, túto nerozporoval a vykonával úhrady v zmluvne predpísanej výške, teda aj s príslušnou časťou úroku. Zmluva nemôže byť uzatvorená neplatne, keďže žalovaný vykonával čiastkové úhrady. Zotrvával preto na podanej žalobe v plnom rozsahu.

6. Žalovaný v podanej duplike neuviedol nové skutočnosti k veci samej.

7. Výzvou zo dňa 6.12.2021 súd vyzval žalobcu, aby súdu doplnil listiny preukazujúce splnenie podmienok podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, t.j. doručenie výzvy podľa tohto zákonného ustanovenia, nakoľko došlo k postúpeniu pohľadávky na žalobcu.

8. Podaním doručeným súdu dňa 21.12.2022 žalobca výzvu nedoručil. Mal za to, že preukázal, že žalovaný bol v omeškaní viac ako 90 dní so zaplatením splátky splatnej v mesiaci 4/2018 a to formou predžalobnej upomienky zo dňa 27.6.2018, kde bol vyzvaný žalovaný na zaplatenie, pričom bol zároveň upozornený na možnosť zosplatnenia pohľadávky v celosti. Žalovaný listinu prevzal dňa 4.7.2018, čo potvrdil svojim vlastnoručným podpisom na doručke. Nakoľko zo strany žalovaného nedošlo k náprave finančnej disciplíny, právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplatneniu pohľadávky v celosti a to ku dňu 19.8.2018. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti bolo doručené žalovanému prostredníctvom obyčajnej listovej zásielky dňa 22.8.2018, preto doručkou nedisponuje. Nedoručenie oznámenia žalovaný nepopiera, preto sa uvedená skutočnosť považuje v zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP za nespornú. Listina má však len deklaratórne účinky, t.j. účinky nastanú spätne ku dňu zosplatnenia momentom oboznámenia sa žalovaného s predmetnou písomnosťou. Nijakým výkladom ust. § 53 ods. 9 OZ nemožno vyvodiť záver, že zákonodarcu vyžaduje 2 úkony pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, jednak výzvu podľa ust. § 53 ods. 9 OZ a vyhlásenie o mimoriadnej splatnosti, ku ktorým musí byť preukázané doručenie oboch listín. Takýto výklad považuje za extenzívny. Má za to, že splnil podmienky vyžadované ust. § 53 ods. 9 OZ. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14CoCsp/52/2020 zo dňa 11.5.2021, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11CoCsp/11/2021 zo dňa 22.4.2021, uznesenie sp. zn. 16CoCsp/22/2021 zo dňa 6.10.2021 a rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 36Csp/210/2020 zo dňa 21.9.2021. Pre neplnenie záväzkov zo strany žalovaného, bola pohľadávka postúpená na žalobcu v súlade s ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Záverom uviedol, že aj samotnú žalobu považuje za výzvu banky podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, na základe ktorej bol vydaný platobný rozkaz, voči ktorému podal žalovaný odpor s vecným odôvodnením, z čoho je zrejmé, že žaloba bola žalovanému preukázateľne doručená a dostala sa do jeho dispozičnej sféry. Postúpenie pohľadávky bolo uskutočnené ku dňu 24.9.2021, čím boli splnené všetky zákonné podmienky podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách a to výzva banky a omeškanie klienta viac ako 90 dní.

9. Uznesením č.k. 44Csp/78/2021-134 zo dňa 8.3.2022 súd pripustil, aby do konania na miesto žalobcu vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtne 48, Bratislava, IČO: 35 831 154.

10. Výzvou zo dňa 28.11.2022 bol vyzvaný žalobca, aby doplnil súdu listiny, na základe ktorých posudzoval schopnosť spotrebiteľa splácať poskytnutý úver.

11. Podaním doručeným súdu dňa 16.2.2023 sa vyjadril žalobca k posudzovaniu schopnosti žalovaného splácať spotrebiteľský úver. K bonite žalovaného uviedol, že žalovaný prehlásil, že všetky údaje na zmluve sú pravdivé. Taktiež prehlásil, že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou zmluvy, preto žalovaný mal možnosť sa s nimi oboznámiť a tieto nerozporoval. Zmluvné podmienky boli žalovaným riadne podpísané. Žalovaný zároveň z titulu starobného dôchodku preukázal výšku jeho mesačného dôchodku vo výške 657,10 €. Zmluvne dohodnutá výška mesačnej splátky bola preto primeraná. Zároveň si veriteľ vyžiadaval od žalovaného jeho súhlas s použitím jeho osobných údajov za účelom preverenia jeho úverovej histórie v nebankovom registri klientskych informácií, ako aj s cieľom preverenia jeho pracovného pomeru v Sociálnej poisťovni. Zdroj príjmu a schopnosť splácať predmetný úver boli preukázateľne preverené a teda nemohlo dôjsť k hrubému porušeniu povinnosti skúmania bonity žalovaného sankcionované bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru podľa § 7 zákona č. 129/2010 Z.z.

12. Na prejednanie veci súd nariadil dňa 21.11.2022 a dňa 23.2.2023 pojednávania, na ktorých sa nezúčastnil právny zástupca žalobcu, ani žalobca, ktorí ospravedlnili svoju neprítomnosť. Pojednávania

dňa 21.11.2022 sa zúčastnil žalovaný, preto súd v zmysle ust. § 180 CSP prejednal vec v neprítomnosti žalobcu a na pojednávaní dňa 23.2.2023 aj v neprítomnosti žalovaného.

13. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že nikdy žiadnu zmluvu so spoločnosťou Intrum neuzatváral, nepožičal mu nikdy peniaze. Uviedol všeobecne známu skutočnosť, že zmluva, ktorú uzatvoril, si však už nepamätá presne s kým. Po ozrejmení súdom, že zmluva bola uzatvorená so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., teda s nebankovou spoločnosťou, žalovaný uviedol, že predmetnú zmluvu uzatvoril, avšak poukázal na právoplatné rozhodnutia, v ktorých súdy rozhodli, že zmluva nespĺňa všetky zákonné podmienky. Podľa Občianskeho zákonníka podľa § 39 sa stáva takáto zmluva neplatnou a žalovaný ako spotrebiteľ mal povinnosť zaplatiť len istinu, teda koľko mu bolo požičané, toľko mal zaplatiť. Na otázku súdu, koľko bolo uhradené na predmetnú sumu, uviedol, že o trošku viac ako istina, možno o nejakých 200 €, zaplatil však celú sumu. Na otázku súdu, či celá suma sa myslí istina, uviedol áno. Následne na otázku súdu, či chce ešte k veci niečo uviesť, žalovaný uviedol, že existujú právoplatné rozhodnutia súdov, ktoré už spomenul vo svojom úvodnom prednese a tak ako právo platí v Košiciach, platí aj v Bratislave. Inak by išlo o ohýbanie práva. Predmetnú sumu platil šekmi, dával si však pozor na to, aby to bolo 1.500 €. Vedel o právoplatných rozhodnutiach súdov, že zmluva nie je v poriadku, preto zaplatil len istinu. Zároveň poukázal na skutočnosť, pre ktorú zmluvy, ktoré sú uzatvárané, sú neplatné, resp. kedy je možné požadovať len istinu, požičanú istinu a nie ďalšie poplatky a úroky. Podľa názoru žalovaného v takých prípadoch veriteľa väčšinou neskúmajú bonitu klienta a to nebolo zistené. Žalovaný nemal ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania.

14. Súd upustil od práva upravujúceho záverečné reči podľa ust. § 181 CSP, nakoľko na pojednávaní dňa 23.2.2023 sa nezúčastnili sporové strany.

15. Súd vykonal dokazovanie na základe predložených listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

16. Právny predchodca žalobcu spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. ako veriteľ uzavrel dňa 5.5.2016 so žalovaným ako dlžníkom Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 1.500,- €, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 48 mesačných splátkach s tým, že výška splátky bola 47,63 € až do celkovej sumy pôžičky 2.286,24 €. V zmluve bola dohodnutá priemerná RPMN 32,03 %, RPMN 24,92 %, odplata 24,92 %, fixná ročná úroková sadzba 24,92 %, prvá splátka splatná dňa 20.6.2016, splátky splatné k 20. dňu v mesiaci, termín konečnej splatnosti 20.5.2020 a celkové náklady vo výške 786,24 €. Úver mal byť vyplatený na účet uvedený v časti VII zmluvy. Žalovaný odmietol poistenie schopnosti splácať spotrebiteľský úver (čl. IV zmluvy). Na zmluve sa nachádzajú podpisy oboch zmluvných strán. Žalovaný neplatil splátky úveru riadne a včas aj napriek upozorneniu právneho predchodcu žalobcu listom zo dňa 27.6.2018, v ktorom ho upozornil, že v prípade ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 04/2018 bude veriteľ oprávnený predčasne zosplatiť úver. Výzva bola žalovanému doručená dňa 4.7.2018. Nakoľko žalovaný neuhradil dlžné splátky ani v dodatočnej lehote, právny predchodca žalobcu dňa 19.8.2018 úver zosplatiť, o čom informoval žalovaného listom zo dňa 22.8.2018. Žalovaný uhradil do podania žaloby sumu 1.096,82 €, čo vyplýva z výpisu z úverového účtu žalovaného. Následne došlo k postúpeniu pohľadávky na žalobcu k 24.9.2021 na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 v znení Dodatkov č. 1-4. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené listom zo dňa 28.9.2021.

17. Žalobca si žalobou uplatnil zaplatenie dlžnej istiny v sume 1.013,19 € vrátane úrokov z omeškania. Zmluvnú pokutu vo výške 116,66 € si žalobca neuplatnil.

18. Podľa ust. § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

19. Podľa ust. § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

20. Podľa ust. § 1 ods. 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

21. Podľa ust. § 2 písm. a) a písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa ust. § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z., zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

23. Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

24. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

25. Podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon č. 483/2001 Z.z.“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

26. Podľa ust. § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, pohľadávku možno postúpiť písomnou zmluvou, na základe ktorej namiesto doterajšieho veriteľa nastúpi do trvajúceho záväzku nový veriteľ a na platnosť zmluvy sa nevyžaduje súhlas dlžníka, keďže zmena v osobe veriteľa sa netýka jeho oprávnení a povinností vyplývajúcich dlžníkovi z jeho záväzku. Dlžník o postúpení pohľadávky ani nemusí vedieť, môže plniť veriteľovi, s ktorým uzavrel zmluvu a ten je povinný plnenie prijať.

27. Podľa ust. § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

28. Podľa § 52 ods. 1 až ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

29. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

30. Vychádzajúc z takto ustáleného skutkového stavu a z citovanej právnej úpravy súd posúdil uplatnený nárok žalobcu za nedôvodný. Z predložených listinných dôkazov mal súd preukázané, že žalobca si uplatňoval voči žalovanému nároky vzniknuté z uzavretej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 5.5.2016 (ďalej len „zmluva“). Podľa výpisu z obchodného registra, právny predchodca žalobcu, spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., mal v predmete činnosti okrem iného aj poskytovanie úverov, bol teda dodávateľom a veriteľom podľa zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy ako aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, nakoľko túto činnosť vykonával v rámci svojho podnikania. Žalovaný zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Ak ide potom o vzťah dodávateľa a spotrebiteľa, ide o vzťah spotrebiteľský, ktorý sa riadi ustanoveniami Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch. Z predloženej zmluvy je evidentné, že ide o tzv. typovú zmluvu, teda zmluvu, vrátane jej zmluvných podmienok, ktoré sú vopred pripravené. Sú pripravené žalobcom bez účasti druhej strany, teda spotrebiteľa, pre vopred neurčený široký okruh spotrebiteľov, pričom spotrebiteľ nemá právo zásadným spôsobom do nej zasahovať a prípadne meniť jej podmienky, okrem výšky úveru, prípadne výšky splátok a doby splatnosti. Ide o formulár zmluvy s vopred pripravenými podmienkami, v ktorej sa len vypĺňajú potrebné údaje. Pri zákonomnom posudzovaní konkrétneho prípadu súd dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným na základe zmluvy uzavretej dňa 5.5.2016 je vzťahom občianskoprávnym a na predmetnú zmluvu sa hľadí ako na typovú spotrebiteľskú zmluvu podľa Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z.

31. Z vykonaného dokazovania mal súd za to, že medzi zmluvnými stranami bola platne uzatvorená zmluva, nakoľko na písomnom vyhotovení zmluvy sa ku dňu podpisu 5.5.2016 nachádzajú podpisy oboch zmluvných strán. Žalovaný na pojednávaní nakoniec sám uznal, že uzatvoril s právnym predchodcom zmluvu, pričom sa snažil uhradiť len istinu. Zároveň z výpisu z účtu žalovaného mal súd preukázané, že uhradil sumu 1.096,82 €. V tomto smere obrana žalovaného neobstojí. Zmluva má všetky náležitosti podľa ust. § 9 zákona č. 129/2010 Z.z.

32. V prvom rade súd skúmal, či bola žaloba podaná včas. Súd dospel k záveru, že v danom prípade nedošlo k premlčaniu práva žalobcu. Pri posúdení premlčania súd vychádzal z toho, že splatnosť splátky, pre ktorú bola vyhlásená mimoriadna splatnosť nastala dňa 20.4.2018. Trojročná premlčacia doba predčasne zosplatneného dlhu (§ 565 Občianskeho zákonníka) zo spotrebiteľskej zmluvy začína plynúť s ohľadom na ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka až uplynutím 3 mesiacov od zročnosti splátky, ktorá vyvolala zosplatnenie dlhu, t.j. dňa 21.7.2018. Vzhľadom na predĺženie premlčacej doby v zmysle zákona č. 62/2020 Z.z. sa premlčacia doba predĺžila o 76 dní, t.j. neplynula v období od 27.3. do 30.4.2020 a v období od 19.1. do 28.2.2021, preto by premlčacia doba uplynula vo pondelok dňa 8.10.2021. Žaloba bola na súd podaná dňa 29.3.2021, teda včas v lehote troch rokov. Rovnako nepremľčanými sú splátky splatné dňa 20.4.2018, 20.5.2018 a 20.6.2018, u ktorých plynie premlčacia doba samostatne. Súd v tomto smere poukazuje na aktuálne rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/224/2021 zo dňa 30.11.2022, ako aj rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach napr. sp. zn. 11Co/153/2019 zo dňa 10.6.2020.

33. Ďalej súd skúmal aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu na podanie predmetnej žaloby.

34. Žalobca sa po pôvodnom žalobcovi domáhal splnenia záväzku titulom zmluvy o spotrebiteľskom úvere na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 v znení Dodatkov č. 1-4, uzavretej medzi spoločnosťou VÚB, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom.

35. Súd za rozhodné pri riešení otázky, či sa v zmysle ustanovenia § 524 Občianskeho zákonníka stal žalobca veriteľom žalovaného považoval skutočnosť, či postupca - banka, ktorému zákon č. 483/2001 Z.z. v ustanovení § 92 ods. 8 ukladá pred postúpením svojej pohľadávky povinnosť, si túto svoju povinnosť aj splnil. Zákon v citovanom ustanovení uložil postupcovi - banke pred postúpením pohľadávky vzniknutej z jeho bankovej činnosti povinnosť urobiť jednostranný právny úkon voči dlžníkovi pri jeho

omeškanií. V zmysle citovaného ustanovenia tak predpokladom postupiteľnosti pohľadávky na inú osobu je, aby bol ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškanií aspoň 90 dní, aby ho banka na jeho splnenie písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná, pretože tomu bráni už citované ustanovenie § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd vyzval žalobcu na ozrejmienie splnenia podmienok v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., na čo žalobca súdu predložil jedine výzvu v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V ostatnom tvrdil, že žalovanému bolo tiež doručené Oznámenie o zosplatnení úveru obyčajnou zásielkou, nakoľko pred zosplatnením bola žalovanému adresovaná výzva aj s doručenkou, v rámci ktorej bol žalovaný upozornený na možnosť zosplatnenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. Oznámenie má len deklaratórny charakter. Inú výzvu žalovaného pred postúpením pohľadávky nezasielal, mal však za to, že o zosplatnení sa žalovaný dozvedel najneskôr doručením žaloby.

36. Súd konštatuje, že žalobca nezaslal žalovanému osobitnú výzvu pred postúpením pohľadávky, čo v konaní ani netvrdil a ani takú výzvu nepredložil. Za výzvu pred postúpením pohľadávky nemožno považovať ani výzvu podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko táto bola upozornením pred zosplatnením úveru, aj keď táto bola žalovanému doručená (viď doručka č.l. 19 spisu). Na základe tejto doručenej výzvy veriteľ splnil podmienky v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ, aby mohol pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, ku ktorej pristúpil dňa 19.8.2018. Doručenie Oznámenia o zosplatnení úveru však nepreukázal v konaní riadnym spôsobom v zmysle ustálenej súdnej praxe, t.j. nepreukázal, aby sa oznámenie dostalo do sféry dispozície žalovaného v zmysle ust. § 45 ods. 1 OZ. Žalobca za doručenie považoval zásielku uplynutím piatich dní, ktoré považuje za bežnú dobu doručenia. V tomto smere súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 36/2020, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 1/2021 pod č. 04: „V zmluvnej právnej praxi sa zvyknú v súvislosti s doručovaním právnych úkonov a iných listín v zmluvách používať dojednania upravujúce tzv. fikciu doručenia, podľa ktorej sa zásielka považuje za doručenie bez ohľadu na to, či doručenie (v zmysle faktického prevzatia zásielky) bolo reálne vykonané. V tomto smere možno rozlišovať dve situácie fikcie doručenia, a to: 1/ zásielka sa považuje za doručenie uplynutím vopred určených dní odo dňa jej odoslania, 2/ zásielka sa považuje za doručenie dňom jej vrátenia odosielajúcemu subjektu z dôvodu neprevzatia adresátom. K prvému spôsobu dojednania fikcie doručenia zaujala súdna prax odmietavé stanovisko, podľa ktorého dohodou zmluvných strán nemožno platne dojsť k nevyvrátiteľnej domnienke ani fikcii, že určitá zásielka obsahujúca právny úkon sa považuje za doručenie len na základe jej odoslania bez toho, aby došla do sféry adresáta. Podľa tohto názorového prúdu fikcia doručenia neobstojí ako platne dojednaná pre jej rozpor s ustanovením § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka. Princíp doručovania právnych úkonov ako podmienka ich účinnosti vyplýva nielen z § 45 Občianskeho zákonníka, ale je jednou z hlavných zásad súkromného práva. Je neprípustné, aby k vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností účastníkov právnych vzťahov dochádzalo na základe prejavu vôle konajúceho subjektu bez toho, aby mal adresát minimálne objektívnu možnosť sa s týmto úkonom oboznámiť - ak má byť určitý právny úkon uskutočnený jednou osobou významný pre inú osobu, musí mať táto osoba aspoň príležitosť spoznať jeho obsah (musí dôjsť do jej dispozičnej sféry).“ Súd poukazuje na prijaté právne závery najvyššieho súdu a s rozhodnutím sa plne stotožňuje.

37. Ak by teda súd mal uvažovať o Oznámení o zosplatnení úveru ako o výzve podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., ak jeho obsahom je výzva dlžníkovi na zaplatenie pohľadávky, čo v danom prípade oznámenie obsahuje, musí skúmať doručenie tohto Oznámenia do sféry dispozície žalovaného, ktoré dôkazné bremeno je na žalobcovi. Žalobca teda v konaní nepreukázal, že banka pred postúpením pohľadávky klienta (dlžníka) písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškanií so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka. Žalobca teda nepreukázal, že by v čase, kedy mala byť pohľadávka VÚB, a.s. voči žalovanému postúpená na neho, boli tieto podmienky postúpenia splnené, žalobca tak nie je aktívne vecne legitimovaný v tomto konaní.

38. Žalobca sa v konaní bránil tým, že žalovaný sa dozvedel o zosplatnení úveru najneskôr doručením žaloby. Súd konštatuje, že ani doručenie žaloby žalovanému nie je a nemôže byť splnením podmienky podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., nakoľko žaloba nie je výzvou, ale podaním, na základe ktorého sa začína konanie vo veci samej. S podaním žaloby sú teda spojené iné procesnoprávne účinky než v prípade výzvy pred postúpením pohľadávky.

39. Zároveň žalovaný v konaní namietal, že veriteľ pri uzatváraní zmluvy neskúmal jeho bonitu. Súd konštatuje, že vyzval žalobcu, aby preukázal, či posudzoval schopnosť žalovaného splácať spotrebiteľský úver v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. Žalovaný reagoval, že posudzoval príjem žalovaného, ktorý je starobný dôchodca a jeho starobný dôchodok je vo výške 657,10 €, čomu prispôobil výšku mesačnej splátky. Zároveň uviedol, že žalovaný udelil súhlas s lustráciou jeho osobných údajov v nebankovom registri. Súd konštatuje, že žalobca nepreukázal, že vykonal lustráciu údajov žalovaného z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Samotné tvrdenie žalobcu, že jeho právny predchodca si vyžiadal jeho súhlas s lustráciou neznamená, že aj vykonal predmetnú lustráciu, nakoľko nepredložil súdu výpis z príslušného registra. Súd má za to, že týmto hrubo porušil svoju povinnosť, preto podľa ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca by mal nárok len na vrátenie rozdielu medzi poskytnutou istinou a zaplatením dlžnej sumy, t.j. v tomto prípade sumy 403,18 € (1.500- 1092,82 €). Výšku zaplatenej istiny mal súd preukázanú z výpisu z úverového účtu žalovaného (č.l. 20- 21), pričom žalovaný nepreukázal zaplatenie vyššej sumy.

40. Na základe vyššie uvedených skutočností, nakoľko však súd dospel k záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie, vo výroku I žalobu zamietol.

41. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

42. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP (a contrario), keď plne úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal priamo v rozhodnutí z dôvodu procesnej ekonómie, nakoľko mu žiadne preukázateľne vynaložené trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Košice II.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a/ neboli splnené procesné podmienky,
- b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 2 rovnopisoch.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).